

R i k s l ö n n s n e m n d a s  
kjennelse av 18. juni 1964  
i sak nr. 7/1964

317

Forretningsbankenes Arbeidsgiverforening og  
Sparebankenes Arbeidsgiverforening  
på den ene side

og

Norske Bankfunksjonærers Forbund  
på den annen side

i samband med tariffrevisjonen 1964.

Rikslønnsnemndas sammensetning:

1. Sorenskriver Kai Knudsen, formann
2. Arbeidsdirektør Reidar Danielsen
3. Direktør Morten Tuveng
4. Direktør i NAF, Trygve Kleppe
5. Nestformann i LO, P. Mentsen
6. Banksjef Ivar Bae
7. Avdelingssjef T. Bilden

De to siste er utpekt av partene i saken, og  
voterer på arbeidsgiver- og arbeidstakersiden.

-----

Partene møtte for lønnsnemnda, gjorde rede for  
saken og nedla påstand i møter 10. juni 1964.

Etter å ha drøftet saken i flere møter, ble det den 18. juni 1964 avsaqt

k j e n n e l s e:

Den mellom partene gjeldende tariffavtale ble fastsatt ved Rikslønnsnemndas kjennelse av 27. november 1962, og ble av N.B.F. oppsaqt til utløp den 30. april 1964. Forbundet sendte samtidig krav med forslag til endringer i overenskomsten og forslag til egen avtale om arbeidsutvalg i bankene.

Da forhandlingene ikke førte frem, ble plassene oppsaqt av forbundet med virkning fra 1. juni 1964. Oppsigelsen omfattet ialt 6720 bankfunksjonærer.

Riksmeglingsmannen nedla forbud mot arbeidsstans og prøvet megling, uten at han fant grunnlag for å fremsette noe forslag.

Ved kgl. resolusjon av 29. mai 1964 ble bestemt:

“Med heimel i lov av 24. april 1964 om lønnsnemnd-behandling av arbeidstvister i samband med tariffoppgjørene i 1964 § 2 bestemmes at arbeidstvisten mellom Forretningsbankenes Arbeidsgiverforening og Sparebankenes Arbeidsgiverforening på den ene side og Norske Bankfunksjonærers Forbund på den andre siden i samband med tariffrevisjonen i 1964 skal behandles av Rikslønnsnemnda.”

I det foredrag som ligger til grunn for den kgl. res. uttalte Kommunal- og Arbeidsdepartementet:

“Hvis den varslede arbeidsstans blir satt i verk, vil dette bety at det store flertall av landets forretnings- og sparebanker må stenge, noe som vil føre med seg omfattende skadevirkninger. Stans i rembursbetaling, innløsning av sjekker og vekslar, utbetaling av lån, heving av bankinnskott og for-øvrig i den omfattende servicevirksomhet som bankene driver, vil bety praktisk talt full stopp i betalingsformidlingen og i løpet av få dager lamme hele landets forretningsliv. Stans vil også etter kort tid ramme bedriftenes lønnsutbetaling til arbeidstakerne og derved skape de største vansker for arbeidslivet. Kommunal- og Arbeidsdepartementet finner det derfor nødvendig å avverge arbeidsstans i den foreliggende tvist. Da partene ikke er blitt enige om å la tvisten bli avgjort ved frivillig lønnsnemnd, gjør departementet framlegg om at saken skal avgjøres av Rikslønnsnemnda som tvungen lønnsnemnd.

Ved lov av 24. april 1964 om lønnsnemndbehandling av arbeidstvister i samband med tariffoppgjørene i 1964, har Kongen i § 2 fått fullmakt til å bestemme at også andre arbeidstvister i 1964 enn de som oppsto i samband med tariffrevisjonen pr. 31. mars 1964, skal behandles av Rikslønnsnemnda. Fullmakten er avgrenset til å gjelde tvister som går inn under arbeidstvistloven av 5. mai 1927.

Den foreliggende arbeidstvist i bankene går inn under arbeidstvistloven, og departementet foreslår at den fullmakt Kongen har fått i loven av 24. april 1964 blir nyttet.<sup>1)</sup>

Den mellom partene gjeldende overenskomst omfatter:

1. Hovedoverenskomst for bankfunksjonærer, med et minstelønnsregulativ og et utvidet regulativ for stillinger med større ansvars- og arbeidsområde.
2. Hovedoverenskomst for funksjonærer i bud-, post-, kopi- og arkivavdelingene.
3. Indeksreguleringsbestemmelse som er felles for de to hovedoverenskomster.

Ved behandlingen for lønnsnemnda har forbundet krevet et generelt lønnstillegg på 9% og endring av flere bestemmelser i hovedoverenskomstene. De vesentligste krav gjelder endring av hovedoverenskomsten for bankfunksjonærer § 1, slik at overenskomsten gjøres gjeldende for alle som er fast ansatt i bank med dette som hovedyrke, og at hovedoverenskomsten for funksjonærer i budavdelinger m.v. utgår. Det vises forøvrig til forbundets skriftlige saksfremstilling og påstandsskrift som er vedlagt møteboken.

Arbeidsgiverforeningene har påstått en økning av regulativlønnen på 5% inkluderende indeksstigningen siden de gjeldende overenskomsters ikrafttreden. De har videre krevet endring av hovedoverenskomsten for bankfunksjonærer i § 10, slik at det ved forskjøvet eller delt arbeidstid etter kl. 16.00 betales overtidstillegg, og ikke som etter gjeldende overenskomst, betales som overtidarbeid. Det vises ellers til bankenes saksfremstilling og påstandsskrift som er vedlagt møteboken.

Rikslønnsnemnda vil bemerke:

Ved kjennelse av 11. mai 1964 fastsatte lønnsnemnda det generelle lønnstillegg, lavtlønnstillegg og den bedring av overtidsgodtgjørelsen som skal gjennomføres ved tariffoppgjøret for vårfagene mellom Norsk Arbeidsgiverforening og Landsorganisasjonens medlemmer. Denne avgjørelse har vært retnings- eller normgivende ved de følgende lønnsoppgjør år. Lønnsnemnda finner ikke at det foreligger særlige forhold ved revisjonen av bankfunksjonærenes tariffavtaler som gir grunn til å fravike denne linje.

Ved fastsettelsen av de endrede satser i bankfunksjonærenes lønnsregulativer, må det tas hensyn til at konsumprisindeksen ved siste tariffrevisjon i 1962 lå på 109,5 poeng mot 112 for vårfagene. Bankfunksjonærene hadde i siste tariffperiode grunnlag for å kreve indeksregulering av lønningene. Ved forhandlinger ble dette ordnet slik at det for tidsrommet fra 15/1-64 til overenskomstens utløpstid, 3/4-1964, ble gitt et engangstillegg på 1,15 pst. av årslønnen. Utgangspunktet for lønnsreguleringen nå er derfor de regulativsatser som ble fastsatt i 1962.

Ved tilpassingen av kjennelsen av 11. mai på bankoverenskomsten finner lønnsnemnda at også endringen av overtidsgodtgjørelsen må medtas, og da med den begrensning som er satt for forskjøvet eller delt arbeidstid.

Ved siden av lønnskravet har forbundet lagt stor vekt på å få utvidet overenskomsten for bankfunksjonærer til å omfatte også de deltidsansatte, funksjonærer i bud-, post-, kopi og arkivavdelingene og de funksjonærer som lønnes oversatsene i "det utvidede regulativ" og som av den grunn faller utenfor overenskomsten.

Før 1940 hadde forbundet overenskomster om minstelønnsregulativer i Oslo og en del andre byer direkte med den enkelte bank. Den gjeldende overenskomst for bankfunksjonærer i spare- og forretningsbankene inneholder minstelønnsstariffer for 3 forskjellige soner, med stigende satser til 12 og 13 år.

Etter krigen tok forbundet opp spørsmålet om å innføre et avansementsregulativ. Ved avansement ble lønnen den gang fastsatt rent individuelt, men en del banker hadde slike regulativer til internt bruk. I 1947 ble det inntatt det såkalte "utvidet regulativ" i overenskomsten. Fra bankenes side er fremholdt at det ble tatt sterke forbehold bl.a. om at disse regulativer skulle være informatoriske, og bankenes ledelse forbeholdt seg rett til å organisere stillingene etter hver banks behov og å besette stillingene blant de best skikkede. Også det utvidede regulativ er inndelt i soner, med 10 lønnsklasser som anvendes på nærmere angitte steder, og for Oslo's vedkommende er forskjellig etter bankenes størrelse. Disse veiledende normallønnsregulativer har 4 faste alderstillegg i hver lønnsklasse, unntatt i de 3 høyeste - hvor det til satsen er tilføyet "og høyere", og for disse har den enkelte bank fritt bestemt alderstilleggenes størrelse.

De høyere funksjonærer som har en avtalt lønn over det utvidede regulativs grunnlønnssats for vedkommende bank, ble uttrykkelig unntatt fra det utvidede regulativ da det ble vedtatt. Arbeidsretten har i dom av 11. november 1963 fastslått at de ikke går inn under bankfunksjonærenes overenskomst og de lønnsreguleringer som følger av den.

De høyere funksjonærer som faller utenfor overenskomsten er da

i storbanker i Oslo,	de som har grunnlønn over lkl. 10					
i mellomstore banker i Oslo	" " " " " "	"	"	"	"	9
i mindre banker i Oslo	" " " " " "	"	"	"	"	5
i banker i Bergen	" " " " " "	"	"	"	"	9
i banker i Trondheim	" " " " " "	"	"	"	"	8
i banker i Stavanger	" " " " " "	"	"	"	"	6
i øvrige byer og steder						
i sone 2	" " " " " "	"	"	"	"	5

I banker i sone 3 er alle som har grunnlønn over minstelønnsregulativets satser utenfor overenskomsten.

Forbundet har fremholdt at det dreier seg om ialt 600 funksjonærer, hvorav den overveiende del er medlemmer av forbundet. De skulle således ikke ha krav på de tariffmessige lønnstillegg eller indeksreguleringer som forbundets øvrige medlemmer får. Det er under behandlingen i lønnsnemnda opplyst at det foreligger personlig oppsigelse fra ialt 177 medlemmer, hvis lønn ligger høyere enn det utvidede regulativ. I og med disse oppsigelser er det etter forbundets oppfatning reist en ny interessetvist som ikke er løst ved forhandling eller den tvungne megling. Etter at det ved kongelig resolusjon er nedlagt forbud mot arbeidsstans til lösning av tvisten, hevder forbundet at den må løses av lønnsnemnda. Blir den ikke løst, står etter forbundets nedring adgangen til arbeidsnedleggelse og sympatiaksjoner åpen. Det påstår overenskomstens § 1 endret slik at den omfatter alle som er fast ansatt i bank med dette som hovedyrke.

Bankene har bestemt motsatt seg den foreslåtte endring av § 1. Forbundets formulering av bestemmelsen vil medføre at den også kommer til å omfatte banksjefer. Det er pekt på at en ansatt bedriftsleder ikke kan stå organisert sammen med de underordnede mot bedriften som sådan. Karakteristisk for den store bedriftsenhet er at den egentlige bedriftsledelse er delt mellom et større team som må representere bedriften overfor de underordnede medarbeidere. Det er videre pekt på forretningsmessige grunner som gjør at bankene må være suverene i sin lønnsfastsetting for det overordnede personale. Det kreves en konkret vurdering med passende mellomrom, og for funksjonærer som nærmer seg aldersgrensen kommer også hensynet til pensjonsordningen inn.

Lønnsnemnda vil bemerke at det er et alminnelig godtatt prinsipp i det private næringsliv at funksjonær i ledende stilling eller funksjonær som i særlig grad skal være arbeidsgiverens representant i lønsspørsmål o.lign. ikke bør stå i felles overenskomstforhold med sine underordnede medarbeidere. Spørsmålet ble inngående behandlet i forarbeidene til lov av 14.12.1951 om organisasjonsrett m.v. for arbeidsledere i private bedrifter, og er regulert i enkelte funksjonær-overenskomster.

Spørsmålet har også vært oppe i Lønnsnemnda tidligere, men hovedvekten var da lagt på organisasjonsretten. Forholdet var at det i 1937 ble opprettet en hovedavtale mellom Norsk Arbeidsgiverforening på den ene siden og LO og Norges Handels- og Kontorfunksjonærers Forbund på den annen. Den inneholdt følgende bestemmelser:

### § 3

"Det er partenes forutsetning at personer i stillinger av ledende art eller i annen særlig betrodd stilling eller personer som rykker opp i sådanne stillinger, ikke omfattes av tariffavtale. De som er i eller rykker opp i sådanne stillinger skal ha adgang til å uttre av organisasjonen"

### § 4

"NAF og AFL og NHKF anerkjenner gjensidig arbeidsgivernes og funksjonærenes frie forhandlingsrett.

#### Protokolltilførsel ad § 4.

Det ansees ikke for å være stridende mot § 4 at en av partene anmoder en funksjonær av den art som er nevnt i § 3 om å uttre av organisasjonen."

Under revisjon av hovedavtalen i 1947 hevdet NHKF at § 3 og protokolltilførsel til § 4 var i strid med organisasjonsfriheten, slik den var uttrykt i § 4. Forbundet foreslo slik bestemmelse:

"Det er partenes forutsetning at personer i stillinger av ledende art eller i annen særlig betrodd stilling eller personer som rykker opp i sådanne stillinger, ikke omfattes av tariffavtalen for såvidt denne ikke inneholder lønnsatser for slike stillinger."

Da NAF krevet de tidligere bestemmelser opprettholdt, ble saken innbragt for Lønnsnemnda, som avgjorde saken ved

kjennelse av 14. april 1948. Flertallet på 3 medlemmer fant ikke "at det er i strid med en rimelig forståelse av prinsippet om fri organisasjonsrett at funksjonær som i særlig grad skal være arbeidsgiverens tillitsmann kan anmodes om ikke å stå som medlem av NHKF. Dette er også oppfatningen i Danmark, Sverige og Finland og har vært tariffestet i Norge siden 1937 uten at det har vært noen uenighet mellom organisasjonene om bestemmelsens anvendelse. Hvilke stillinger det her kan bli tale om må bli gjenstand for en konkret vurdering i det enkelte tilfelle. Utgangspunktet bør være at funksjonæren i særlig grad skal være arbeidsgiverens tillitsmann og forøvrig må det tas hensyn til den enkelte stillings art og arbeidsområde samt funksjonærens myndighet, ansvar og lønnsforhold. Hvis organisasjonene ikke blir enige bør avgjørelsen treffes av en nemnd som i slutningen angitt"

Lønnsnemnda innførte følgende protokolltilførsel til bestemmelsen om fri foreningsrett:

"Funksjonær som i særlig grad skal være arbeidsgiverens tillitsmann, såsom funksjonær i ledende eller særlig betrodd stilling eller som skal representere arbeidsgiveren i forhandlinger om eller avgjørelse av lønns- og arbeidsvilkår for underordnet personale, kan av arbeidsgiveren anmodes om ikke å stå som medlem av NHKF.

Twist om denne bestemmelse avgjøres av en nemnd på to medlemmer, hvorav en oppnevnes av NAF og en av AFL (LO). Bli disse ikke enige, oppnevner de en oppmann eller anmoder Riksmeglingsmannen om å oppnevne oppmannen."

-----"

I den sak som foreligger for Rikslønnsnemnda er organisasjonsretten ikke berørt, men bankene hevder prinsipielt at de høyest betalte funksjonærer ikke skal gå inn under bankfunksjonærenes tariffavtale.

Lønnsnemndas flertall, formannen, Danielsen og Tuveng, er enig med forbundet i at når 177 høyere funksjonærer som før ikke har hatt tariffavtale, sier opp sine stillinger og reiser krav om slik avtale, foreligger en twist etter arbeidstvistl. § 6 nr. 3. Da den bebudede streik ble forbudt og saken isteden henvist til avgjørelse av Rikslønnsnemnda, må tvisten



löses av den. Avgjørelsen har etter lønnsnemndl. av 19/12-1952 § 1 samme virkninger som en tariffavtale.

Flertallet finner ikke at forbundet kan gis medhold i at overenskomstens § 1 skal utvides til å omfatte "alle som er ansatt i bank". Det ville ta med funksjonærer i ledende stillinger m.v. som bankene har sterke grunner for å kreve holdt utenfor bankfunksjonærenes overenskomst.

Forbundet har under prosedyren for lønnsnemnda erkjent at dets formulering er den videst mulige, og at den derved fanger opp funksjonærer hvis stillinger i banken er av en slik karakter at de bør være gjenstand for individuell avlønning, og bør holdes utenfor den kollektive plassoppsigelse og dermed følgende arbeidsnedleggelse. Forbundet er villig til å gjøre visse unntagelser, men har ikke lagt frem noe konkret forslag til en slik avgrensning.

Det foreligger heller ikke noen oppgave over hvilke stillinger eller hva slags arbeidsområder de medlemmer av forbundet har som er lønnet over regulativene. En vanskelighet i denne forbindelse er at det i overenskomst og lønnsregulativer ikke er inntatt stillingsbetegnelser eller stillingsbeskrivelser. Lønnsnemnda har ikke grunnlag for en generell vurdering av disse funksjonærens myndighet, ansvar og lønnsforhold. Den går videre ut fra at enkelte bestemmelser i bankfunksjonær-overenskomsten ikke kan gjøres gjeldende for de overordnede funksjonærer, f.eks. om arbeidstid og overtidsgodtgjørelse.

Det er mulig at forbundet har rimelig grunn til å kreve sine medlemmer som er lønnet over regulativene, eller en del av dem, inn under bankfunksjonær-overenskomsten. Flertallet mener at spørsmålet bør søkes løst av partene selv gjennom fortsatte forhandlinger, og finner det ikke påkrevet ved denne tariffrevisjon å etablere en ordning som kan løse eventuelle tvister.

Det konkrete krav som forbundet har reist for de medlemmer som er lønnet over regulativene, er at de skal ha samme lønnstillegg og indeksreguleringsbestemmelse som de øvrige medlemmer får ved årets tariffrevisjon.

Flertallet finner det rimelig å ta denne påstand til følge - uten hensyn til hvilke stillinger det gjelder.

De lønnsreguleringer som er fastsatt for de overenskomstlønnede er i samsvar med det generelle oppgjør mellom arbeidslivets hovedorganisasjoner og bygger på den prisstigning som har funnet sted siden forrige tariffrevisjon og den alminnelige velstandsutvikling som er tatt i betraktning. Det er lagt til grunn ved senere tariffrevisjoner i år, og flertallet finner det ubetenkelig å gjøre det gjeldende for de av forbundets medlemmer som ikke omfattes av overenskomsten.

Hvis det er funksjonærer på individuelt fastsatt lønn som har fått lønnstillegg siden 1. november 1962, som er utgangspunktet for lønnsfastsettingen etter overenskomsten, er vedkommende bank berettiget til å bringe slike tillegg i fradrag ved denne lønnsregulering.

Når det gjelder kravet om å utvide § 1 til også å omfatte funksjonærer ved budavdelinger m.v., er dette imøtekommet for funksjonærer i arkivavdelinger.

Bankenes representanter har erklært seg villig til å drøfte i tariffperioden spørsmålet om anvendelse av budoverenskomsten utenfor de steder hvor den gjelder, og videre å drøfte de deltidsansattes forhold, når forbundet nærmere angir hvor det er aktuelt behov for å få ordnet overenskomstforholdet. Lønnsnemnda har ikke tilstrekkelige opplysninger til å regulere disse funksjonærgruppers lønns- og arbeidsvilkår.

Bestemmelsen i § 10 om at arbeid utført etter kl. 16 skal betales som overtidsarbeid også for forskjøvet eller delt arbeidstid, kom inn i overenskomsten i 1960.

Fra bankenes side er det fremholdt at deres mening med bestemmelsen var at det ved forskjøvet eller delt arbeidstid skulle gis et tillegg til den vanlige lønn, svarende til det som gis på timelønningen ved overtidsarbeid.

Arbeidsretten har i dom av 13. november 1963 tolket bestemmelsen slik, at den gir rett til overtidsbetaling med omregnet timelønn + 25% og eventuelt ytterligere tillegg i henhold til bestemmelsen, for alt arbeid som bankene ønsker utført etter kl. 16.

Forbundet har gjort gjeldende at bestemmelsen kom inn i overenskomsten som en bremse på bankenes stigende tendens til å ville anvende forskjøvet eller delt arbeidstid i forbindelse med utvidelse av ekspedisjonstiden om ettermiddagen. Det er etter forbundets mening fremdeles et sterkt behov for å beholde denne sikkerhetsventil. Bestemmelsen tok ikke sikte på - og hadde heller ikke for öye - å hindre den tekniske utvikling innen bankvirksomheten som gjør at visse arbeidsfunksjoner må utføres på annen tid enn det ordinære arbeid, og i vesentlig utstrekning etter kl. 16.

Lönnsnemnda finner at bestemmelsen bör gis en ny utforming. Endringen av ordlyden i 1. ledd er av rent redaksjonell art og innebærer ingen realitetsendring. I 2. ledd er gjennomført den endring at når arbeidet er ledd i en fast ordning av forskjøvet eller delt arbeidstid, skal det etter kl. 16 betales et tillegg på 25%. Flertallet har funnet grunn til å endre bestemmelsen både av hensyn til den tekniske utvikling og fordi partene hadde sterkt motstridende oppfatninger av den hittil gjeldende bestemmelse. Den er derfor bragt i samsvar med det som ellers er vanlig i arbeidslivet. De hensyn som forbundet har lagt vekt på for å motvirke upåkrevet ekspedisjonstid om ettermiddagen, tilgodesees ved at endringen bare skal gjelde hvor forskjøvet eller delt arbeidstid er ledd i en fast ordning, og at tillitsmenn etter den nye § 13 som er inntatt i slutningen, skal ha adgang til å uttale seg ved endringer av funksjonærenes arbeidsforhold.

Det er i år etter partsforhandlinger innført en ny bestemmelse om tillitsmenn i § 13. Forbundet har også krevet en ny bestemmelse om innstillingsråd og egen avtale om samarbeidsutvalg.

Bankene har fremholdt at det var en forutsetning og et vilkår fra deres side at de problemer som forbundet tar opp ved sine forslag om samarbeidsutvalg og innstillingsråd, skulle være löst ved den nye formulering av § 13. Men det er intet til hinder for at en enkelt bank som det kan være naturlig for, oppretter innstillingsråd eller samarbeidsutvalg. Flertallet finner etter dette ikke grunn til å innføre de foreslåtte bestemmelser i overenskomsten.

Forövrig vises til slutningen.

Et mindretall, T. Bilden, stemmer prinsipielt for forbundets påstand. Jeg vil særlig fremheve at Hovedoverenskomsten med tilhørende lønnstariff for Bud- og Postavdelingene burde bortfalle, subsidiært at denne overenskomst og lønnstariff burde utvides til å omfatte hele landet. Så lenge som de to avtaler ikke innebærer reelle avvikelser, er det en unødige nedvurdering av de to grupper av bankens medarbeidere som skal være underkastet egen overenskomst.

Når det gjelder endringen av § 10 vil jeg fremheve at avgjørelsen fratrar medlemmene en ikke ubetydelig økonomisk rettighet uten at dette kompenseres på annen måte. Jeg vil understreke at forbundet gjennom det fremsatte tilbud om en oppmyking av bestemmelsen, har tatt rimelig hensyn til de nye forhold som den tekniske utvikling på bankområdet tilsier.

I det utvidede regulativ burde alderstilleggene i lønnskl. 10 etter gjeldende praksis være minst kr. 1.500,-, og lønnsklasse 9 gjøres gjeldende for Trondheim. Da jeg er i mindretall, utformer jeg ingen konklusjon.

Et mindretall, Bae, vil bemerke: Når det gjelder omfanget av overenskomstens § 1 henholder jeg meg til det som er uttalt i bankenes prosesskrift og i prosedyren. Etter min oppfatning kan den lønnsmessige stilling for de funksjonærer som er lønnet over regulativene ikke skilles ut fra overenskomstens generelle bestemmelser, men sees i sammenheng med disse. Lønnsnemndas flertall har ikke funnet grunnlag for en generell vurdering av disse funksjonærers myndighet - ansvar - og lønnsforhold. Det har videre gått ut fra at enkelte bestemmelser i bankfunksjonærenes overenskomst ikke kan gjøres gjeldende for de overordnede funksjonærer f.eks. om arbeidstid og overtidsgodtgjørelse og flertallet mener at spørsmålet bør løses av partene selv gjennom fortsatte forhandlinger.

På den annen side har flertallet tatt tilfølge påstanden om at de medlemmer som er lønnet over regulativene skal ha samme lønnstillegg og indeksreguleringsbestemmelse som de øvrige medlemmer får ved årets tariffreguleringer og har derfor tatt forbundets påstand tilfølge uten hensyn til hvilke stillinger det gjelder.

Under henvisning til det jeg har sagt foran om sammenhengen mellom overenskomstens lønsmessige og generelle innhold mener jeg at lønnsnemnda ved å ta inn den foran siterte bestemmelse om lønnstilleggene har tatt standpunkt til de overordnede stilling i sin alminnelighet og at denne stillingtagen må stå i strid med de premisser jeg har sitert foran.

Jeg må derfor dissentere på dette punkt og opprettholde arbeidsgiverforeningenes påstand om at de funksjonærer som lønnes ut over regulativene, slik som før, skal ha sine lønninger fastsatt av hver enkelt bank etter bankens egen vurdering.

### Slutning.

De mellom Forretningsbankenes Arbeidsgiverforening og Sparebankenes Arbeidsgiverforening på den ene side og Norske Bankfunksjonærers Forbund på den annen side gjeldende hovedoverenskomster og lønnsregulativer med utløp 30. april 1964, prolongeres med følgende endringer:

#### § 1. Omfang.

Tredje ledd første setning skal lyde:

"Funksjonær i bud- og postavdelingene som regelmessig overveiende benyttes til ordinært bankarbeid lønnes etter den ordinære funksjonærtariff."

Siste ledd skal lyde:

"Overenskomsten gjelder ikke betjening i postavdeling, heller ikke bud, vakter, løpegutter og teknisk personale (gårdens betjening, rorpost, trykkeri og bokbinderi, kjøkkenpersonale m.v.)."

#### § 2. Prøveår - fast ansettelse.

Tilføyelse til § 2, annet ledd:

"På steder hvor lærlingeloven ikke er gjort gjeldende kan dog fast ansettelse finne sted fra 1. januar i det år da vedkommende fyller 19 år. Vedkommende bank kan da kreve en prøvetid på 2 år."

Som nytt siste ledd tilføyes:

"Ved lønsmessig plassering av aspiranter skal det tas hensyn til aspiranttidens lengde slik at alle går inn på 8. halvårstrinn i aspiranttariffen ved begynnelsen av siste aspiranthalvår. Aspirant som etter utstått kontraktmessig læretid, gis fast ansettelse og overføres til det ordinære lønnsregulativ, plasseres ikke lavere i dette enn det 3. tjenesteår."

#### § 6. Avansement.

Etter annet ledds første setning tilføyes "dog således at vikariater av kortere varighet enn 1 måned ikke regnes med".

Ordet "ferievikarer" i paragrafens nest siste ledd endres til "ferievikariater".

Siste ledd skal lyde:

"Det er bankens ledelse som i det enkelte tilfelle avgjør om det foreligger vikariat i høyere lønnet stilling."

#### § 7. Ferie.

Ferie gis overensstemmende med Ferielovens bestemmelser.

Anm. a) Funksjonær som - uten hensyn til ansettelsestid - tar hele sin ferie utenom 16/5-30/9 gis 4 dagers ekstra ferie, etter bankens nærmere bestemmelse.

b) Funksjonær som har bedre feriebetingelser beholder disse.

#### § 8. Lønn under sykdom, svangerskap og ved dødsfall.

Paragrafens første ledd skal lyde:

"Fast ansatt funksjonær har under sykdom rett til full lønn med fradrag av sykepenger i inntil 90 dager i kalenderåret. Fast ansatt funksjonær har under svangerskap tjenestefrihet med full lønn i inntil 90 dager med fradrag av sykepenger. Lønn under sykdom og under svangerskap begrenses til 90 dager sammenlagt i hvert kalenderår. Lønn under svangerskap er i alle tilfeller begrenset til 90 dager for et og samme svangerskap, selv om tjenestefriheten går over fra ett kalenderår til et annet. Det er en forutsetning for disse ytelser at vedkommende gjenopptar sitt arbeide i banken etter sykdommen - svangerskapet."

Paragrafens nest siste ledd skal lyde:

"Ved dødsfall betales full lønn i 1 - en - måned, men hvis avdøde etterlater seg slektninger som han forsørger, eller ektefelle, betales full lønn i 3 - tre - måneder."

Paragrafens siste ledd bortfaller.

#### § 9. Lønn under militærtjeneste.

Paragrafen tilføyes som et nytt siste ledd:

"De rettigheter som er nevnt ovenfor tilkommer også aspiranter, dog således at den ene halvdel av lønnen utbetales under militærtjenesten og den annen halvdel 3 måneder etter gjeninntreden i bankens tjeneste."

§ 10. Arbeidstid. Overtidsbetaling.

Første ledd endres til:

"Den ordinære arbeidstid skal ikke overstige 41 timer pr. uke."

Annet ledd, annet setning endres til:

"Arbeid som ønskes utført ut over dette tidspunkt betales som overtidsarbeid. Ved forskjøvet eller delt arbeidstid som et ledd i en fast ordning betales etter kl. 16 et tillegg på 25 % av beregnet time-lønn."

I sjette ledd endres 25 % til 35 % og kr. 8,- til kr. 9,-.

I sjuende ledd endres kr. 9,- til kr. 10,-.

I åttende ledd endres kr. 10,- til kr. 11,- og kr. 19,- til kr. 21,-.

Nytt nest siste ledd:

"I den utstrekning bankaspiranter kan brukes til overtidsarbeide skal de ha timebetaling med prosentvis tillegg som ovenfor og med minimumssatser på henholdsvis kr. 7,-, kr. 8,- og kr. 9,-."

§ 13. Tillitsmenn.

Paragrafen skal lyde:

"I banker med funksjonærer som er medlemmer av Norske Bankfunksjonærers Forbund skal det av og blant disse velges 2 a 3 tillitsmenn (eventuelt med varamenn) hvis banken eller disse ønsker det.

Tillitsmennene velger selv sin formann.

Bankens ledelse skal innen 8 dager ha skriftlig melding om navnene på dem som er valgt.

Tillitsmennene skal velges blant fast ansatte, anerkjent dyktige funksjonærer i banken med erfaring og innsikt i bankens virksomhet.

Tillitsmennene velges for inntil 3 år ad gangen.

Tillitsmennene representerer funksjonærene og virker som kontaktledd mellom disse og bankens ledelse. De skal gjøre sitt beste for å skape og bevare et godt samarbeide innen banken, søke å fjerne eventuelle friksjonsårsaker og medvirke til at arbeidsreglement, avtaler, tariffier og dermed sammenhengende lover blir overholdt. Hvis funksjonærene

A/95



og bankens ledelse ikke finner frem til en løsning, settes det opp notat for saken sendes hovedorganisasjonene.

Tillitsmennene skal i sitt virke også ha for øye bankens interesser utad.

Ved endringer i bankens virksomhet som vil få betydning for funksjonærenes sysselsetting og arbeidsforhold, skal funksjonærene ved sine tillitsmenn gis anledning til å tilkjenne sine synspunkter for slike endringer settes i verk. I de tilfeller bankens ledelse ikke finner å kunne ta hensyn til tillitsmennenes anførsler, skal den grunngi sitt syn. Fra konferanser i sakens anledning skal det settes opp et notat, som undertegnes av partene."

Som ny paragraf tilføyes:

§ 14. Tjenestefrihet.

"Forbundets styremedlemmer og andre tillitsmenn valgt av forbundet gis tjenestefrihet når de av forbundet blir innkalt til møter eller partsforhandlinger, hvis det ikke foreligger grunn for å nekte tjenestefrihet. På den annen side skal forbundet legge sine møter til tider som er minst mulig generende for bankens virksomhet."

§ 15. Varighet.

Denne overenskomst trer i kraft 1. mai 1964 og gjelder til 30. april 1966 ..... (ellers som før).

Følgende steder overføres fra sone 3 til sone 2:

Drangedal, Fagernes, Flisa, Honningsvåg, Kirkenær, Kviteseid, Melbu, Moelv, Rena, Skarnes, Sogndal i Sogn, Stokmarknes, Trysil, Våler i Solør.

Minstelönsregulativet.

	Sone 1	Sone 2	Sone 3
1 år	10.000	9.400	9.000
2 "	10.800	10.300	9.800
3 "	11.700	11.100	10.700
4 "	12.600	12.000	11.500
5 "	13.500	12.900	12.300
6 "	14.500	13.800	13.100
7 "	15.500	14.700	14.000
8 "	16.500	15.600	14.900
9 "	17.500	16.400	15.800
10 "	18.600	17.300	16.700
11 "	19.600	18.300	17.600
12 "	20.600	19.300	18.600
13 "		20.200	

I ovennevnte tall er inkludert dyrtidstillegg kr. 3.500,-. (De 4 første år i minstelönsregulativet med henholdsvis kr. 2.600,-, kr. 2.800,-, kr. 3.000 og kr. 3.300,-).

Utvidet regulativ.

Kl. 1	19.600	Alderstillegg i alle klasser
" 2	20.600	etter 2, 4, 6 og 8 år. I
" 3	21.700	klassene 1 - 6 er alders-
" 4	24.000	tilleggene kr. 1.100,-, i
" 5	25.100	klassene 7 - 10 kr. 1.200,-.
" 6	26.400	
" 7	27.400	
" 8	28.700	
" 9	32.200	
" 10	33.000	

I ovennevnte tall er inkludert dyrtidstillegg kr. 3.500,-.

I utvidet regulativ kan alle klasser brukes slik at kl. 6 er høyeste klasse for mindre banker i sone 1 og for banker i sone 2. Klasse 7 innføres som høyeste klasse i Drammen, Fredrikstad, Haugesund, Kristiansand S. og Stavanger. Klasse 8 er høyeste klasse i Trondheim. Klasse 9 er høyeste klasse for mellomstore banker i Oslo og Bergen og klasse 10 er høyeste klasse for storbankene.

Ved innføring av klasse 6 i sone 2 og mindre banker i sone 1 skal alle som pr. 30.april 1964 har grunnlønn (inkl. dyrtidstillegg) mellom kr. 23.201,- og kr. 24.400,- innpasses i kl. 6. De som samme dag har grunnlønn over kr. 24.401,- ligger fortsatt utenfor. Funksjonærer med en avtalt topplønn som ligger under kr. 28.400,- reguleres inn i klasse 6 med så mange alderstillegg at lønnen blir liggende på det trinn som er nærmest den nåværende lønn.

Ved innføring av klasse 7 som høyeste klasse i Drammen, Fredrikstad, Haugesund, Kristiansand S. og Stavanger reguleres funksjonærer i disse byer med grunnlønn pr. 30. april 1964 mellom kr. 24.401,- og kr. 25.300,- inn i klasse 7. De som har topplønn under kr. 29.700,- reguleres inn i klasse 7 med så mange alderstillegg at lønnen blir liggende på det trinn som er nærmest den nåværende lønn.

Bankaspiranter.

	Sone 1	Sone 2
1. halvår	7.600	7.000
2. " "	8.000	7.500
3. " "	8.400	7.900
4. " "	8.900	8.400
5. " "	9.300	8.800
6. " "	9.700	9.200
7. " "	10.200	9.600
8. " "	10.600	10.100

Kasserer-regulativet.

Kasserere i Christiania Bank og Kreditkasse  
og Den norske Creditbank, Oslo

1. tjenesteår	}	minstelönsregulativ + eventuelt
.....		kasserertillegg kr. 600,-.
11. "		kr. 22.200
12. "		" 23.700
14. "		" 25.200
16. "		" 26.800
18. "		" 28.400

inkl. kr. 3.500,- som er dyrtidstillegg.

Revisor-regulativet.

Revisorer i Bergens Privatbank, Christiania Bank og  
Kreditkasse og Den norske Creditbank, Oslo

1.-12. tjenesteår	Minstelönsregulativet.
14. tjenesteår	kr. 21.900
16. "	" 23.300
18. "	" 24.700
20. "	" 26.100

inkl. kr. 3.500,- som er dyrtidstillegg.

Hovedoverenskomst for funksjonærer  
i bud- og postavdelingene

for banker i Oslo, Bergen, Trondheim og Drammen.

§ 1.

Omfang.

Første ledd skal lyde:

"Overenskomsten gjelder for funksjonærer i bud- og postavdelingene."

Annet ledds første setning skal lyde:

"Funksjonær i bud- og postavdelingene som regelmessig overveiende benyttes til ordinært bankarbeid lønnes etter den ordinære funksjonærtariff."

§ 5.

Ferie.

Endres som § 7 i hovedoverenskomsten for bankfunksjonærer.

§ 6.

Lønn under sykdom, svangerskap og ved dødsfall.

Paragrafens første ledd endres som første ledd i § 8 i hovedoverenskomsten for bankfunksjonærer.

Paragrafens siste ledd endres som siste ledd i § 8 i hovedoverenskomsten for bankfunksjonærer.

§ 8.

Arbeidstid. Overtidsbetaling.

Endringer som i de tilsvarende ledd i § 10 i hovedoverenskomsten for bankfunksjonærer.

§ 12.

Tillitsmenn.

Endres som § 13 i hovedoverenskomsten for bankfunksjonærer.

§ 13. Varighet.

Minstelønnsregulativet

for bud- og postavdelingene

(gjelder bare visse banker i Oslo, Bergen, Trondheim og Drammen).

1 år	1 år	kr. 8.300
	2 "	" 9.300
	3 "	" 10.300
	4 "	" 11.300
	5 "	" 12.200
	6 "	" 13.300
	7 "	" 14.400
	8 "	" 15.500
	9 "	" 16.600
	10 "	" 17.600
	11 "	" 18.700
	12 "	" 19.800

Pengebudtillegg i Oslo kr. 700,-.

Indeksreguleringsbestemmelse.

A. Hvis Statistisk Sentralbyrås konsumprisindeks pr. 15. september 1964 (som offentliggjøres i oktober) eller senere, viser stigning eller fall på minst 5 poeng i forhold til indekstallet 115,6 (marstallet 1964), kan Norske Bankfunksjonærers Forbund i tilfelle av stigning og Forretningsbankenes Arbeidsgiverforening og Sparebankenes Arbeidsgiverforening i tilfelle av fall kreve opptatt forhandlinger om regulering av lønningene.

Reguleringskravet er maksimalt begrenset til en regulering som svarer til den prosentvise endring i konsumprisindeksen.

B. Hvis et indekstall som offentliggjøres 6 måneder eller senere etter at regulering har funnet sted i henhold til punkt A, har steget eller falt med minst 5 poeng sammenlignet med det indekstall som var grunnlaget for foregående regulering, kan organisasjonene kreve opptatt forhandlinger etter punkt A.

C. Hvis partene ikke blir enige ved forhandlinger, kan den organisasjon

som har fremsatt kravet, innen 14 dager efter at forhandlingene er slutt, si opp Lønnsavtalen med 1 - en - måneds varsel for å søke gjennomført en lønnsregulering innenfor den ramme som er angitt i punkt A.

-----

Fast ansatte bankfunksjonærer som lønnsmessig er plasert over det utvidede regulativ for vedkommende bank, skal ha tilsvarende lønnstillegg fra 1. mai 1964 og eventuelle indeksreguleringer som fastsatt for bankfunksjonærer som går inn under foranstående avgjørelse.

Vedkommende bank er berettiget til å gjøre fradrag i denne lønnsregulering svarende til lønnstillegg som er gitt siden den hittil gjeldende overenskomsts ikrafttreden, 1. november 1962.

Kai Knudsen  
(sign.)

Reidar Danielsen  
(sign.)

Morten Tuveng  
(sign.)

Ivar Bae  
(sign.)

T. Bilden  
(sign.)